

médDét*

*Meddet
στην
κυριολεξία
του
μεταφράζεται
ως
«Βοήθεια»
χρησιμοποιήθηκε
και
χρησιμοποιείται
στους
θρησκευτικούς
και
λαϊκούς
αμανέδες

κι όμως κινείται

medDeT*

Χορός, ακροβασία, ζωντανή μουσική

Αφού ο κόσμος παίρνει παραληρηματικό δρόμο, εμείς πρέπει να υιοθετήσουμε μια παραληρηματική οπτική.

Κατά βάθος η επανάσταση έλαβε χώρα παντού, μόνο που αυτό δεν έγινε καθόλου όπως το περιμέναμε. Παντού ό,τι απελευθερώθηκε, αποδεσμεύτηκε από την έννοιά του, την ουσία του, την αξία του, την αναφορά του, την προέλευση και το σκοπό του και εξακολουθεί να λειτουργεί, μόνο που η ιδέα του έχει προ πολλού εκλείψει. Τίποτε (ούτε κι αυτός ο Θεός) δεν εξαφανίζεται πλέον από τέλος ή θάνατο, αλλά από πολλαπλασιασμό, κορεσμό και αύξουσα ακαθοριστία.

Για μας τα πάντα είναι αποκρυπτογραφήσιμα εκ των προτέρων, έχουμε εξαιρετικά μέσα ανάλυσης αλλά όχι κατάστασης. Ζούμε θεωρητικά πολύ πιο πέρα από τα ίδια μας τα συμβάντα. Εξ' ου και η βαθιά μελαγχολία. Σε άλλες εποχές και σε άλλες κουλτούρες παράξενες άνθρωποι έζησαν και ζουν καταπτοημένοι μπροστά στο πεπρωμένο. Εμείς ζούμε καταπτοημένοι λόγω της απουσίας πεπρωμένου. Το κάθε τι, μας έρχεται μόνο από εμάς τους ίδιους. Ο καθένας έχει φορτωθεί την ευθύνη της ζωής του. Αβάσιμη ουτοπία. Θα έπρεπε να μετασχηματιστεί το άτομο σε δούλο της ταυτότητάς του, της θέλησής του, της ευθύνης του, του πόθου του, να ελέγχει όλα τα κυκλώματά του κι όλα τα κυκλώματα του κόσμου, που διασταυρώνονται μέσα στα γονίδιά του, στα νεύρα, στις σκέψεις του. Υποτέλεια ανήκουστη.

Όλος ο κόσμος είναι διαβολικά ενήμερος για τον εαυτό του και για τον πόθο του. Όλα είναι τόσο απλά που εκείνος που προχωρά μεταμφιεσμένος γίνεται καταγέλαστος.

Το τέλος των μυστηρίων.

Jean Baudrillard, "La Transparence du Mal"

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Χορός-ακροβασία: Camilo Bentancor, Βασίλης Δημάς, Αντιγόνη Λινάρδου, Ερμής Μαλκότσης, Ιωάννα Παρασκευοπούλου, Χριστίνα Σουγιουλτζή

Μουσική σύνθεση και ερμηνεία: Κλέων Αντωνίου (mode plagal), Δημήτρης Αποστολάκης (ΧΑΪΝΗΔΕΣ), Τάκης Κανέλος (mode plagal), Δημήτρης Μπρέντας (ΧΑΪΝΗΔΕΣ), Αλέξης Νόνης (ΧΑΪΝΗΔΕΣ), Θωδωρής Ρελλος (mode plagal)

Σκηνογραφία: Camilo Bentancor

Φωτισμοί: Βασίλης Καψούρος

Κοστούμια: Αγγελική Μάνεση, Φανή Μουζάκη

Χορηγός Επικοινωνίας: Theaterview

Η παράσταση παρουσιάστηκε στο Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη 1-11 Μαρτίου 2012, στο Θέατρο Χώρα τον Ιούνιο 2012 και στον καλλιτεχνικό χώρο Βυρσοδεψείο Νοέμβρης 2012 - Ιανουάριος 2013 για 10 παραστάσεις.

Διάρκεια: 80'

Περισσότερες πληροφορίες για την παράσταση «medDeT*» από την χορογράφο Χριστίνα Σουγιουλτζή

MedDet γιατί;

Η λέξη στην κυριολεξία μεταφράζεται ως «Βοήθεια» χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται στους θρησκευτικούς και λαϊκούς αμανέδες. Και τη ζητάς από όλους τους μικρούς και μεγάλους θεούς των συμπτώσεων, των αποφάσεων, των θαυμάτων και των καταστροφών. Να είναι επιεικείς, να μην σε αφήσουν μόνο. Οι Στωικοί δεν ξέρω ποσά ακριβώς χιλιάδες χρόνια πριν προσπαθούν να πείσουν ότι ζούμε σε συμφωνία με τη θεία δύναμη, ότι ζούμε σε συμφωνία με αυτό το εκρηκτικά πολύπλοκο σύστημα δυνάμεων του σύμπαντος (από το DNA μέχρι τους γαλαξίες). Ένα ανεξέλεγκτο και σίγουρα ανεξήγητο σύμπαν γεμάτο από μικρούς θεούς που υπάρχουν παντού έτοιμοι να σε βοηθήσουν, σαν να περπατάς στο κενό και κάτω από τα πόδια σου να μπαίνουνε στηρίγματα. Αρκεί να περπατήσεις.....

Ίσως αν περιμένουμε την κατάλληλη στιγμή, να μην ζήσουμε για να την δούμε.

Ίσως η κατάλληλη στιγμή να μην μπορεί να έρθει πριν από μια σειρά πρόωρων αποτυχημένων προσπαθειών.

Σχετικά με τον Jean Baudrillard

Ο Jean Baudrillard στο βιβλίο του «Η Διαφάνεια του Κακού» αρχίζει με αυτή τη σοκαριστική, για μένα τουλάχιστον διατύπωση, ότι «η επανάσταση συνέβη παντού, μόνο που αυτό δεν έγινε καθόλου όπως το περιμέναμε. Κάποτε περίμεναν τη 2α παρουσία, την απελευθέρωση, την τελική καταστροφή, την ανατροπή. Και βρισκόμαστε τώρα χωρίς να έχουμε τίποτα «μεγάλο» να περιμένουμε, με μια μικρή ζωή στα χέρια που κάτι πρέπει να την κάνουμε, χωρίς συλλογικές σωτήριες αποστολές, χωρίς δεσπότες Θεούς και άδικες μοίρες να προστάζουν, μόνο με το θάνατο να ορίζει το τέλος. Και αυτό είναι αβάσταχτο».

Στο τέλος όμως του βιβλίου εμφανίζεται σαν από μηχανής θεός «ο Άλλος», αυτό που υπάρχει έξω από το δικό μου σύνορο, η σειρήνα που μας καλεί από εκεί έξω έτοιμη να μας ξανά-ορίσει και όχι να μας κατασπαράξει.

«Ο Άλλος υπάρχει δεν τον συνάντησα, Ο Άλλος υπάρχει τον ακολούθησα. Είναι ο τόπος του ιλίγγου, της εμφάνισης και της εξαφάνισης. Ακολούθησέ τον σαν σκιά, περιέβαλλε τον. Ο Άλλος είναι αυτό που μου επιτρέπει να μην επαναλαμβάνομαι επ' άπειρον».

Παράσταση χορού-εναέριας ακροβασίας με ζωντανή μουσική, γραμμένη ειδικά για αυτή την παράσταση

Μια αφήγηση σε μια άλλη γλώσσα, τρομακτικά δυνατή. Είναι σαν μέσα στη ζωή παράλληλα με τον προφανή κώδικα επικοινωνίας να υπάρχει μια παράλληλη και ισχυρότατη εκπομπή μηνυμάτων που έχουν να κάνουν με το σώμα. Από εκεί ξεκινάμε μέχρι να φτάσουμε στο χορό τελετή, εκεί που η κίνηση εναρμονίζεται με τη μουσική, πρωτόγονη πρακτική που για κάποιο μυστηριώδη λόγο αφήνει τον άνθρωπο να σχετιστεί με τη μαγεία.

Ποια είναι η παραληρηματική οπτική που ακολουθεί η παράσταση;

Αφορά την κατάσταση των χορευτών και τη διαδρομή τους μέσα στην παράσταση, τις φόρμες στην κίνηση και τη μουσική, τον τρόπο που κυλάει ο χρόνος, τις σχέσεις των επί σκηνής και την απαίτησή τους, τον συνειρμό των σκηνών. Προσπαθήσαμε να επιμείνουμε σε ορισμένες περιοχές -εκστατικά μοτίβα- και να μην επιτρέπουμε την περιπλάνησή μας σε διαφορετικές ποιότητες, εντάσεις και τρόπους.

Πως προέκυψε η ιδέα;

Βρισκόμαστε στην Αθήνα μέσα σε αυτό το τρομώδες παραλήρημα της κρίσης, όπου ξαφνικά είμαστε όλοι σε πανικό να μετράμε. Κάπου εκεί ξανασυναντηθήκαμε με το βιβλίο του Jean Baudrillard «Η διαφάνεια του κακού». Το βιβλίο αυτό αρχίζει με τη σοκαριστική για μένα τουλάχιστον διατύπωση ότι

Η επανάσταση συνέβη παντού, μόνο που αυτό δεν έγινε καθόλου, όπως το περιμέναμε. Κάποτε περίμεναν τη Δευτέρα Παρουσία, την απελευθέρωση, την τελική καταστροφή, την ανατροπή και να 'μαστε τώρα χωρίς να έχουμε τίποτα «μεγάλο» να περιμένουμε, με μια μικρή ζωή στα χέρια, που κάτι πρέπει να την κάνουμε, χωρίς συλλογικές σωτήριες αποστολές, χωρίς δεσπότες Θεούς και άδικες μοίρες να προστάζουν, μόνο με το θάνατο να ορίζει το τέλος. Και αυτό είναι αβάσταχτο.

Στο τέλος όμως του βιβλίου εμφανίζεται σαν από μηχανής θεός «ο Άλλος». Αυτό που υπάρχει έξω από το δικό μου σύνορο, η σειρήνα που μας καλεί από εκεί έξω έτοιμη να μας ξανά ορίσει και όχι να μας κατασπαράξει.

Ο Άλλος υπάρχει δεν τον συνάντησα, Ο Άλλος υπάρχει τον ακολούθησα. Είναι ο τόπος του ιλίγγου, της εμφάνισης και της εξαφάνισης. Ακολούθησε τον σαν σκιά, περιέβαλλε τον. “Ο Άλλος” είναι αυτό που μου επιτρέπει να μην επαναλαμβάνομαι επ’ άπειρον.

Στη θέση του Άλλου, οι μικροί και μεγάλοι θεοί που έλεγα νωρίτερα....

Ποιο ρόλο παίζει η μουσική;

Μας ορίζει, όπως παραδοσιακά κάνει με το χορό, φωτίζει το συναίσθημα της σκηνής, μας αντιστέκεται κρατώντας ισορροπίες κυριαρχεί, αφήνοντάς μας, μικρούς στο σκοτάδι, πάντως δονείται μαζί μας σε μια πρωτότυπη σύνθεση τεσσάρων πολύ αξιολογών μουσικών προσώπων.

Πως απελευθερώνει η τέχνη του χορού από το βάρος της ευθύνης της ζωής μας;

Ο χορός μπορεί να είναι μια αφήγηση σε μια άλλη γλώσσα, τρομακτικά δυνατή. Φανταστείτε τη γνώση που αποκτούμε για κάποιον που βλέπουμε απλώς να περπατά στο δρόμο, την απαίτηση και το βάθος μιας ματιάς. Είναι σαν μέσα στη ζωή παράλληλα με τον προφανή κώδικα επικοινωνίας να υπάρχει μια ταυτόχρονη και ισχυρότατη εκπομπή μηνυμάτων, που έχουν να κάνουν με μια περιοχή που φεύγει από τις δομές του λόγου. Από εκεί, μέχρι να φτάσουμε στο χορό τελετή, όπου η κίνηση εναρμονίζεται με τη μουσική, πρωτόγονη πρακτική που για κάποιο μυστηριώδη λόγο αφήνει τον άνθρωπο να σχετιστεί με τη μαγεία, με δυνάμεις δηλαδή πολύ ισχυρές που θολώνουν το Προσωπικό και φωτίζουν το Οικουμενικό.

Πως θα αποτύπωνες με μια χορευτική πόζα τις λέξεις: πεπρωμένο, μυστήριο, ευθύνη, θέληση, πόθος, ουτοπία;

Με μια σωματική θέση, δε θα το επιχειρούσα. Ας υποθέσουμε ότι βλέπουμε έναν άνθρωπο να χορεύει (η φόρμα του χορού είναι συνήθως ορισμένη π.χ. ζεμπέκικο από τη λαϊκή παράδοση). Μέσα σε αυτή τη διαδικασία στροβιλίζονται οι έννοιες πεπρωμένο, μυστήριο, ευθύνη, θέληση, πόθος, ουτοπία. Δε χρειάζεται να τις αναπαραστήσει, βρίσκονται στο φαντασιακό του, άρα στα σχήματα του σώματος, στις εντάσεις, στις ποιότητες του, στο βλέμμα του, στην παύση, στην επιμονή του, στην τόλμη του, στην ανάσα, στην αντοχή του, στο πως αφήνεται ή αντιστέκεται στη μουσική, στην απεύθυνση του (στη σχέση του με τους άλλους χορευτές και με τους θεατές), στον τρόπο που πατάει, που τρέμει, που μορφάζει. Στροβιλίζονται δηλαδή μέσα στο χορό του.

κι όμως κινείται χορός/ακροβασία

Η ομάδα «κι όμως κινείται» ιδρύεται τον Μάιο του 2003 από τους Σουγιουλτζή Χριστίνα (χορεύτρια) και Bentancor Camilo (καλλιτέχνης τσίρκου). Από το 2009 η ομάδα φιλοξενεί σταθερά τον Ερμή Μαλκότση με την ιδιότητα του χορευτή και χορογράφου.

Πρόκειται για τη συνεργασία καλλιτεχνών με διαφορετική κινησιολογική πληροφορία, ομάδα σύνθετων σωματικών παραστάσεων, όπου συναντιούνται ο χορός με το τσίρκο και την performance.

Μέσα στη δομή μιας ενιαίας και ολοκληρωμένης χορευτικής παράστασης, βασισμένης στη σωματική δράση και έκφραση των ερμηνευτών, αφομοιώνονται τεχνικές του τσίρκου σε ό,τι αφορά στη δημιουργία και αξιοποίηση του τρισδιάστατου χώρου -ακροβασία, εναέρια ακροβασία, το εκφραστικό φάσμα των ερμηνευτών, κατασκευή δράματος με στοιχεία ειρωνείας, κωμικοτραγικού και αυτοσαρκασμού- καθώς και η εξωστρεφής ιδιαιτερότητα της performance.

Στόχος της εργασίας μας είναι η στοιχειοθέτηση ενός προσωπικού λεξιλογίου με την ενσωμάτωση της ιδιαίτερης ταυτότητας του κάθε ερμηνευτή, όχι σαν μια παράταξη δεξιοτήτων αλλά με τη μορφή μιας ομαδικής διαδικασίας διαμόρφωσης, σε σχέση με τις αισθητικές αποφάσεις για την εκάστοτε έρευνα.

Προσανατολιζόμαστε προς μεθόδους παρουσίασης τόσο σε θεατρικούς όσο και σε εναλλακτικούς χώρους (εξωτερικοί, πρώην βιομηχανικοί κ.α.) παρακινούμενοι από την παράδοση του τσίρκου και της performance, ως αισθητική απόφαση αλλά κυρίως αναζητώντας την επαφή με ανθρώπους, οι οποίοι δεν σχετίζονται απαραίτητα με τις παραδοσιακά θεατρικές σκηνές, καθώς και σε συμπράξεις-συνεργασίες με άλλες καλλιτεχνικές ομάδες ή άτομα στο στάδιο της παρουσίασης ή της προετοιμασίας ενός έργου.

Συντελεστές

Πρόκειται για συλλογική εργασία, ο καθένας προσωπικά φέρνει λίγο από την δική του περιοχή και αναλαμβάνει ένα μέρος της ευθύνης της παρουσίασης του όλου. Υπάρχουν πολύ ισχυρές προσωπικότητες, δώρο και κατάρτα για την ομαδική εργασία αλλά αξίζει το ρίσκο.

Ξεκινώντας από τον Camilo Bentancor, άνθρωπο του τσίρκου, από την Αργεντινή. Μαζί ξεκινήσαμε πριν 10 χρόνια στον Κρατήρα. Ο Camilo έρχεται μαζί με όλη την αλήθεια της ακροβασίας «ή θα πέσω ή θα σταθώ» και την αποστολή της τέχνης του τσίρκου «θα κάνω τον άλλο να γελάσει, να τρομάξει και να μαγευτεί με ό,τι λίγο ή πολύ έχω».

Επίσης χορεύουν οι Ερμής Μαλκότσης, Ιωάννα Παρσκευοπούλου, Βασίλης Δημάς και Αντιγόνη Λινάρδου. Όλοι πολύ ιδιαίτεροι και διαφορετικοί μεταξύ τους σύντροφοι και δάσκαλοι.

Στη μουσική ο Δημήτρης Αποστολάκης, ποιητής και συνθέτης, τον συναντάμε μέσα σε μια μεγάλη μουσική παρέα τους Χαϊνήδες (έχουμε ήδη 3 συνεργασίες την «Κάθοδο των Σαλτιμπάγκων», το «PurgatoRio» και τελευταία τους «Θεούς και Δαίμονες»).

Και τρία μέλη από τη μπάντα των Mode Plagal τους Κλέων Αντωνίου, Τακη Κανέλλο και Θοδωρή Ρέλλο.

Στα φώτα ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο για την ομάδα, το μόνο εξωτερικό «μάτι», ο Βασίλης Καψούρος, διευθυντής φωτογραφίας στον κινηματογράφο και εκτελών χρέη σκηνοθέτη σε μας.

Εργογραφία

medDeT*

Φεβρουάριος 2012 - Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη (Διοργάνωση Κακές Παρέες), Αθήνα
Ιούνιος 2012 - Θέατρο ΧΩΡΑ, 10ο Φεστιβάλ Χορού, Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα
Ιούλιος 2012 - Χώρος ΑΡΤηρία, Λευκάδα
Αύγουστος 2012 - Ωδείο Χανίων, Χανιά
Νοέμβριος 2012 - Ιανουάριος 2013 - Βυρσοδεψείο, Αθήνα

IL PARRAISO

Δεκέμβριος 2010 - Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, Αθήνα
Φεβρουάριος 2011 - Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη (Διοργάνωση Κακές Παρέες), Αθήνα
Μάιος 2011 - Θέατρο ΡΟΕΣ, 9ο Φεστιβάλ Χορού, Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα
Ιούλιος-Αύγουστος 2011 - Περιοδεία στη Νάξο, Κρήτη, Λευκάδα, Λέσβο
Σεπτέμβριος 2011 - Μονή Λαζαριστών, Θεσσαλονίκη

PURGATORIO

Δεκέμβριος 2009 - Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, Αθήνα
Φεβρουάριος 2010 - XXVI International Festival Sarajevo, Bosnia & Herzegovina
Απρίλιος 2010 - Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, Αθήνα
Μάιος 2010 - Θέατρο ΗΒΗ, 8ο Φεστιβάλ Χορού, Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα
Ιούνιος 2010 - Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αθήνα
Σεπτέμβριος 2010 - Θέατρο ΕΜΣ, 45α Δημήτρια, Θεσσαλονίκη

AZIF

Μάιος 2009 - Θέατρο ΡΟΕΣ, 7ο Φεστιβάλ Χορού, Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα
Ιούνιος 2009 - Studio ON, Χανιά
Ιούλιος 2009 - Φεστιβάλ Αρχαίας Ολυμπίας, Ολυμπία
Αύγουστος 2009 - Φεστιβάλ Δωδώνης, Δωδώνη
Σεπτέμβριος 2009 - 1ο Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου Δρόμου Αθήνας, Αθήνα
Δεκέμβριος 2009 - Θέατρο Απόλλων, Σύρος

ARRIBA για έξω

Ιούνιος 2008 - Στούντιο ΚΡΑΤΗΡΑΣ, Αθήνα
Ιούλιος-Αύγουστος 2008 - Φεστιβάλ της Media dell' Arte, Φολέγανδρος, Σίκινος, Αμοργός

INFERNNO

Δεκέμβριος 2006 - Φεβρουάριος 2007 - Στούντιο ΚΡΑΤΗΡΑΣ, Αθήνα
Φεβρουάριος 2007 - 2η Πλατφόρμα Χορού, Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα
Απρίλιος 2007 - NOMADs Festival, Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, Αθήνα
Μάιος 2007 - 6ο Φεστιβάλ Χορού, Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα
Αύγουστος 2007 - Φεστιβάλ Αρχαίας Ολυμπίας, Ολυμπία

ΤΟ ΨΕΜΑ ΤΟΥ ΝΕΥΤΩΝΑ

Μάιος - Νοέμβριος 2005 - Στούντιο ΚΡΑΤΗΡΑΣ, Αθήνα
Απρίλιος 2005 - Θέατρο Λιθογραφείο, Πάτρα
Μάιος 2006 - 5ο Φεστιβάλ Χορού, Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα
Νοέμβριος 2006 - στα πλαίσια του Ε.Ο.Τ., Ρόδος

ARRIBA

Δεκέμβριος 2003 - Στούντιο ΚΡΑΤΗΡΑΣ, Αθήνα
Απρίλιος 2004 - Θέατρο Λιθογραφείο, Πάτρα
Μάιος 2004 - 3ο Φεστιβάλ Χορού, Σωματείου Ελλήνων Χορογράφων, Αθήνα

Κριτικές για την παράσταση «medDeT*»

Η ομάδα “κι όμως κινείται” στήνει στο Ίδρυμα Κακογιάννη μια παράσταση σύγχρονου χορού με διονυσιακές διαστάσεις. Μια σύγχρονη «βοήθεια» στην ανθρώπινη ψυχή όπως προδίδει και ο τίτλος της παράστασης Meddet* που μεταφράζεται ως «ενίσχυση ηθικού» στους θρησκευτικούς αμανέδες.

Μαργαρίτα Καταγά - texnospirito.gr

Και οι έξι δεξιοτέχνες χορευτές και οι έξι γνωστοί στον κόσμο μουσικοί (μέλη των συγκροτημάτων “Mode Plagal” και “Χαϊνήδες”) φαίνεται να μετέχουν με πάθος και δύναμη σε ένα καλλιτεχνικό έργο το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια ιδιαίτερη κοινωνιολογική σπουδή που καταφέρνει μέσω της κίνησης και της μελωδίας να προτείνει την αισιοδοξία μέσα από την μελαγχολία.

Σοφία Αθανασίου - Dancetheater.gr

Πρόκειται για μια ομάδα που συνδυάζει τον χορό και την ακροβασία με τη ζωντανή μουσική. Το team των συντελεστών εξαιρετικό.

Σάντρα Βούλγαρη - Καθημερινή

Έχοντας τους πιστούς τους θαυμαστές και ένα κοινό που τους ακολουθεί από τα πρώτα τους κίλας βήματα, εξακολουθούν να βαδίζουν στα μονοπάτια που τότε άνοιξαν, κερδίζοντας όλο και περισσότερο κόσμο με την ιδιαίτερη αισθητική τους.

Ειρήνη Σουργιαδάκη - Metropolis

Δεν ξέρω γιατί αλλά κάθε φορά που απολαμβάνω παραστάσεις της ομάδας νιώθω πως έχω μόλις βγει από τελετή μύησης σε κάποια πανάρχαια σχολή λατρείας.

Νίκη Πρασά - camerastyloonline.wordpress.com

Μουσικοί, χορευτές, ακροβάτες, performers, σε ρυθμούς παραδοσιακής μουσικής και τζαζ, τραγουδάνε αμανέδες, απαγγέλουν Jean Baudrillard, εκτελούν περίτεχνα (υπέροχα) ακροβατικά πάνω σε ύψασμα ή σε κρίκους 10 μέτρα από το έδαφος, μόνοι ή δυο μαζί ή τρεις ή όλοι μαζί, χρησιμοποιούν κινήσεις caroeira και μοντέρνου χορού, σχεδιάζουν εντυπωσιακές συνδυαστικές χορογραφίες, κουβαλούν μόνοι τους τα φώτα των προβολέων σε καρτσάκια σουπερμάρκετ και μεταφέρουν στο κοινό μια αίσθηση high-class τσίρκου με έντονη μυστικιστική ατμόσφαιρα.

Μανώλης Βαμβούνης - LIFO

Παράξενη ακροβασία - Η ομάδα χορού «Κι όμως κινείται» συναντά μέλη των «Mode Plagal» και των «Χαϊνήδων» στην παράσταση «medDeT» της Χριστίνας Σουγιουλτζή.

«Αφού ο κόσμος παίρνει παραληρηματικό δρόμο, εμείς πρέπει να υιοθετήσουμε μια παραληρηματική οπτική» υποστηρίζει η χορεύτρια και χορογράφος Χριστίνα Σουγιουλτζή. Τη στάση της αυτήν υποστηρίζει με τη νέα της δουλειά μια παράσταση όπου συναντιούνται ο χορός, η ακροβασία και η ζωντανή μουσική. Τίτλος της «medDeT», με την ομάδα χορού «Κι όμως κινείται» να έχει τον πρώτο λόγο στον χορό και τα ακροβατικά.

Τη μουσική σύνθεση και ερμηνεία υπογράφουν καλλιτέχνες δύο συγκροτημάτων διαφορετικών μουσικών ρευμάτων (μια συνύπαρξη άκρως ενδιαφέρουσα) που υποστηρίζουν την κοινή αυτήν οπτική: Κλέων Αντωνίου, Τάκης Κανέλος, Θοδωρής Ρελλος («Mode Plagal»), Δημήτρης Αποστολάκης, Δημήτρης Μπρέντας, Αλέξης Νόνης («Χαϊνήδες»).

Πρώτη ύλη για τη χορογράφο αποτέλεσε το βιβλίο του Ζαν Μποντριγιάρ «Η διαφάνεια του κακού - Δοκίμιο πάνω στα ακραία φαινόμενα». Η αρχή του κακού δεν είναι ηθική, είναι μια αρχή ανισορροπίας και ιλίγγου, μια αρχή πολυπλοκότητας και παραξενιάς, μια αρχή σαγήνης, μια αρχή του ασυμφιλίωτου, του ανταγωνισμού και του απερίσταλτου. Δεν είναι μια αρχή θανάτου, αντιθέτως, είναι μια ζωτική αρχή αποσύνθεσης. Ο Ζαν Μποντριγιάρ στο βιβλίο αυτό αναλύει τα σύγχρονα συστήματα στην καταστροφική μορφή τους, στις αποτυχίες τους, αλλά και ως προς τον τρόπο με τον οποίο τα καταφέρνουν πάρα πολύ καλά και χάνονται μέσα στο παραλήρημα της ίδιας τους της λειτουργίας.

«Ο Μποντριγιάρ στο κείμενό του αρχίζει με αυτήν τη σοκαριστική, για μένα τουλάχιστον, διατύπωση ότι η επανάσταση συνέβη παντού, μόνο που αυτό δεν έγινε καθόλου όπως το περιμέναμε» σημειώνει η Χριστίνα Σουγιουλτζή. «Κάποτε περίμεναν τη Δευτέρα Παρουσία, την απελευθέρωση, την τελική καταστροφή, την ανατροπή, και να 'μαστε τώρα χωρίς να έχουμε τίποτα "μεγάλο" να περιμένουμε, με μια μικρή ζωή στα χέρια που κάτι πρέπει να την κάνουμε, χωρίς συλλογικές σωτήριες αποστολές, χωρίς δεσπότες θεούς και άδικες μοίρες να προστάζουν, μόνο με τον θάνατο να ορίζει το τέλος. Και αυτό είναι αβάσταχτο». Στο τέλος όμως του βιβλίου εμφανίζεται σαν από μηχανής θεός «ο Άλλος», αυτό που «υπάρχει έξω από το δικό μου σύνορο, η σειρήνα που μας καλεί από εκεί έξω έτοιμη να μας ξαναορίσει και όχι να μας κατασπαράξει» προσθέτει, για να καταλήξει με κάποιο απόσπασμα του βιβλίου. «Ο Άλλος υπάρχει δεν τον συνάντησα, ο Άλλος υπάρχει τον ακολούθησα. Είναι ο τόπος του ιλίγγου, της εμφάνισης και της εξαφάνισης. Ακολούθησέ τον σαν σκιά, περίβαλέ τον. Ο Άλλος είναι αυτό που μου επιτρέπει να μην επαναλαμβάνομαι επ' άπειρον».

Ο τίτλος «medDeT» δεν μπορεί να αποκρυπτογραφηθεί εύκολα από τον μέσο θεατή. Η λέξη στην κυριολεξία της μεταφράζεται ως «βοήθεια» εξηγεί η χορογράφος. «Χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται στους θρησκευτικούς και λαϊκούς αμανέδες. Και τη ζητάς από όλους τους μικρούς και μεγάλους θεούς των συμπτώσεων, των αποφάσεων, των θαυμάτων και των καταστροφών: να είναι επιεικείς, να μη σε αφήσουν μόνο. Οι Στωικοί, δεν ξέρω πόσα ακριβώς χιλιάδες χρόνια πριν, προσπαθούν να πείσουν ότι ζούμε σε συμφωνία με τη θεία δύναμη, ότι ζούμε σε συμφωνία με αυτό το εκρηκτικά πολύπλοκο σύστημα δυνάμεων του σύμπαντος (από το DNA μέχρι τους γαλαξίες). Ένα ανεξέλεγκτο και σίγουρα ανεξήγητο σύμπαν, γεμάτο από μικρούς θεούς που υπάρχουν παντού, έτοιμοι να σε βοηθήσουν, σαν να περπατάς στο κενό και κάτω από τα πόδια σου να μπαίνουν στηρίγματα. Αρκεί να περπατήσεις...».

Αντιγόνη Καράλη - Έθνος

Σωματείο ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΚΙΝΕΙΤΑΙ

Ξάνθου 3 Ελληνικό Αθήνα 16777

e: kiomoskineitai@yahoo.gr

vimeo.com/user13040052

www.kiomoskineitai.gr

Σουγιουλτζή Χριστίνα

t: 6932704195, 2103418896

e: sougioult@yahoo.gr

Ντένια Σαφαρή

Οργάνωση Παραγωγής

t: 6944 587177

e: denia.safari@gmail.com

φωτογραφίες: Γιώργος Βιτσαρόπουλος, ομάδα κι όμως κινείται

σχεδιασμός εντύπου: Γιώργος Νούνεσης

e: yorgos.nounesis@yahoo.com

fb: [yorgos.nounesis](https://www.facebook.com/yorgos.nounesis)

